

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Komisji

Według Republiki Słowackiej, Komisja nie ma kompetencji do wydania zaskarżonej decyzji. Żaden przepis prawa UE nie przyznaje Komisji uprawnienia do działania w sposób, w jaki działała wydając zaskarżoną decyzję, czyli prawa do zobowiązania, w następstwie obliczenia kwoty utraconych tradycyjnych zasobów własnych pod postacią niepobranych należności celnych przywozowych, państwa członkowskiego, które nie było odpowiedzialne za ustalenie i pobranie rzeczonych należności celnych, aby udostępniło ono zasoby finansowe w ustalonej przez nią kwocie, która jej zdaniem odpowiada rzeczony stracie.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia wymogów pewności prawa

Według Republiki Słowackiej, nawet gdyby Komisja miała kompetencję do wydania zaskarżonej decyzji (której nie ma), instytucja ta naruszyła w niniejszej sprawie zasadę pewności prawa. Obowiązku nałożonego na Republikę Słowacką w zaskarżonej decyzji nie można było, zdaniem tego państwa członkowskiego, racjonalnie przewidzieć przed jej wydaniem.

3. Zarzut trzeci dotyczący nieprawidłowego wykonania kompetencji przez Komisję

Według Republiki Słowackiej, nawet gdyby Komisja miała kompetencję do wydania zaskarżonej decyzji (której nie ma) i wydając ją działała zgodnie z zasadą pewności prawa (czego nie uczyniła), w niniejszej sprawie instytucja ta nie wykonała swej kompetencji prawidłowo. Po pierwsze Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny, albowiem domaga się ona od Republiki Słowackiej zasobów finansowych, mimo iż utrata tradycyjnych zasobów własnych wcale nie miała miejsca lub nie była bezpośrednią konsekwencją wydarzeń, jakie instytucja ta przypisuje Republice Słowackiej. Po drugie Komisja naruszyła prawo do obrony Republiki Słowackiej oraz zasadę dobrej administracji.

4. Zarzut czwarty dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji

W ramach tego zarzutu Republika Słowacka twierdzi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji zawiera wiele braków, ze względu na które należy uznać je za niewystarczające, co stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i jednocześnie jest sprzeczne z zasadą pewności prawa. Zdaniem Republiki Słowackiej, Komisja nie wskazała w zaskarżonej decyzji jej podstawy prawnej. Ponadto instytucja ta w ogóle nie wyjaśniła źródła i podstaw niektórych z jej wniosków. Wreszcie, według Republiki Słowackiej, uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest pod wieloma względami niejasne.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-698/14)

(2014/C 448/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej DIGIT/R/3/MB/pt 2431467 (2014) z dnia 11 lipca 2014 r., na mocy której Komisja zaklasyfikowała ofertę skarżących na czwartej pozycji w ramach odnośnego postępowania przetargowego, część 1;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej DIGIT/R/3/MB/pt 2703722 (2014) z dnia 31 lipca 2014 r., na mocy której Komisja wykluczyła ofertę skarżących w ramach odnośnego postępowania przetargowego, część 2;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej DIGIT/R/3/MB/pt 2711165 (2014) z dnia 31 lipca 2014 r., na mocy której Komisja zaklasyfikowała ofertę skarżących na trzeciej pozycji w ramach odnośnego postępowania przetargowego, część 3;
- zasądzenie od Komisji wypłaty odszkodowania na rzecz skarżących z uwagi na utratę możliwości bycia zaklasyfikowanym na pierwszej pozycji w związku z częścią 1–3 umowy ramowej, która to szkoda jest szacowana na kwotę w wysokości ośmiuset tysięcy EUR (800 000 EUR) w odniesieniu do części 1, czterystu tysięcy EUR (400 000 EUR) w odniesieniu do części 2 i dwustu tysięcy EUR (200 000 EUR) w odniesieniu do części 3, wraz z odsetkami od dnia ogłoszenia wyroku; oraz
- obciążenie Komisji ogółem kosztów postępowania poniesionych przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący twierdzą, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji, na mocy których Komisja odrzuciła ich ofertę w ramach otwartego postępowania przetargowego DIGIT/R2/PO/2013/029 – ESP DESIS III na trzy odrębne projekty (części) na podstawie art. 263 TFUE z uwagi na naruszenie przepisów prawa Unii, a w szczególności z trzech następujących powodów:

1. po pierwsze, z uwagi na naruszenie ze strony Komisji obowiązku uzasadnienia, gdyż przedstawiła ona niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do technicznej oferty skarżących;
2. po drugie, z uwagi na naruszenie przez Komisję rozporządzenia finansowego wraz z odpowiednimi przepisami wykonawczymi oraz dokumentacji przetargowej w odniesieniu do kwestii rażąco niskiej oferty;
3. po trzecie, z uwagi na naruszenie przez Komisję zasady wolnej konkurencji, w zakresie w jakim Komisja określiła wiążące warunki przedstawienia ofert, bez stworzenia możliwości swobodnego ich zredagowania przez kandydatów w celu wybrania najkorzystniejszej ekonomicznie oferty.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2014 r. – Topps Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-699/14)

(2014/C 448/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Vidal i A. Penny, solicitors oraz B. Kennelly, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska